

บทนำ

เด็กสาวจากอีกโลกหนึ่ง

ผลกระทบที่มีต่อชาวบ้านของหมอกพลังมนตร์ที่แผ่เข้ามาปกคลุมโลกนี้ในเวลากลางคืนไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปตามสถานที่

โลกนี้มีรูปทรงแบน เวลาที่ท้องฟ้ามืดจึงหมายความว่ามืดทั้งโลก ไม่มีที่ไหนเป็นเวลากลางวัน ตกกลางคืนบริเวณที่เด็กสาวยืนอยู่พลันเกิดความวุ่นวาย แต่เธอไม่ได้สนใจฝูงชนที่กำลังสับสนอลหม่านรอบตัว หากสาวเท้าเดินตรงไปข้างหน้าอย่างเชื่อมั่น จึงดูโดดเด่นสะดุดตาท่ามกลางฝูงชนที่ถูกครอบงำด้วยอารมณ์

ถึงแม้คนของเขตนอร์ธเทิร์นต่างทราบดีว่าเธอเป็นแขกของธิดาเจ้าผู้ครองเขต แต่ผู้คนที่ได้รับผลกระทบจากหมอกพลังมนตร์ยังคงเข้ามาสร้าง ความยุ่งยากให้เธออยู่ดี เพราะเวลานี้เธอรับบทเป็นเพื่อนสนิทของเจ้าหญิงยูแห่งเขตนอร์ธเทิร์น ไม่ใช่ 'ราชาของโลก' ที่สูงส่งจนมิอาจเข้าใกล้ มันจึงไม่ใช่เรื่องแปลกอะไรที่จะพบเจอกับพวกที่มีตาแต่ไร้แวว

อย่าว่าแต่คนพวกนี้เปลี่ยนแปลงไปเพราะหมอกพลังมนตร์จึงทำทุกอย่างตามความปรารถนาที่ซุกซ่อนอยู่ในจิตใต้สำนึก เธอทราบกฎของโลกนี้ดีกว่าใคร แต่มันไม่ได้หมายความว่าเธอจะยอมให้ใครล่วงเกินได้ง่ายๆ

12 Strange Hope ปรีศนาอัฏฐมณี 4

เวลาที่อยู่ในโลกนี้เธอสามารถทำทุกอย่างได้ตามที่ใจต้องการ
หลังจากส่งยิ้มน้อยๆ ให้ผู้ชายที่คว้าจับมือเธอ สิ่งที่เกิดสาวทำเป็น
ลำดับต่อมาคือระเบิดมณฑลวิเศษที่มีพลังทำลายล้างรุนแรงใส่อีกฝ่ายทันที
พอชายคนนั้นล้มลงไปค่อยสะบัดมือตัวเองออก

"นอนรออยู่ตรงนั้นจนถึงเช้าเถอะ เจ้าพวกโง่"

สาเหตุที่เธอไม่เลือกใช้มนตร์วิเศษที่อ่อนโยนกว่าอย่างแต่ทำให้สลบ
ก็เป็นเพราะว่าวิธีนี้ชัวร์ว่าได้ผลดีกว่า ถึงแม้ผู้คนตอนกลางคืนจะทราบตัวว่า
ตัวเองสามารถฟื้นกลับขึ้นมาได้ใหม่ในเช้าวันต่อมา แต่คนส่วนใหญ่ก็ไม่อยาก
ล้มลงรอรสชาติของการตายอยู่ดี

เมื่อเด็กสาวจัดการปัญหายุ่งยากตรงหน้าเสร็จเรียบร้อยแล้วก็มุ่งหน้า
ไปทางเหนือต่อ การที่เธอไม่ยอมเป็นผู้นั่งชมอยู่หลังม่านก็เพราะมันน่าเบื่อ
เกินไป หลังจากกำหนดบทบาทของตัวเองในโลกนี้ได้แล้วก็สวมบทบาท
ดังกล่าวมาร่วมเล่นเกมด้วย ทำแบบนี้ น่าสนุกกว่าเยอะ

จุดหมายของเด็กสาวก็คือรอยแผ่นดินแยกทางทิศเหนือ เธอรู้ว่าคนที่
กำลังตามหาต้องอยู่ที่นั่นอย่างแน่นอน

หมอกพลังมนตร์หมุนเวียนไปตามวงจรทุกๆ เจ็ดวัน นอกจากคืน
วันที่เจ็ดที่ไม่มีเหตุการณ์ผิดปกติแล้ว อีกหกวันที่เหลือคนที่เธอตามหา
จะอยู่ที่เดิมเสมอ

วันนี้เด็กสาวมาเข้าไปหน่อยจึงเห็นแค่ศพของ 'เพื่อน' นอนอยู่ใต้
กำแพงลมสีแดงตรงรอยแผ่นดินแยก

ธิดาคนเดียวที่ได้รับความรักใคร่โปรดปรานจากเจ้าผู้ครองเขต
นอร์ธเทิร์นอย่างมากนอนอยู่ตรงรอยแผ่นดินแยก เวลานั้นร่างกายไร้ซึ่งสัญญาณ
ชีวิต ดวงตาของเธอเบิกค้ำ แต่มุมปากกลับประดับด้วยรอยยิ้มนิดๆ ราวกับ
ว่าชั่ววินาทีก่อนที่เธอจะตายเพิ่งทำอะไรที่ทำให้ดีใจมากสำเร็จ...เด็กสาวเดิน
เข้าไปคุกเข่ามองดูใบหน้าของอีกฝ่ายแล้วขมวดคิ้วเล็กน้อย

"จึ้นน้อย เจ้าทำแบบนี้ซ้ำลำบากใจมากนะ"

ราวกับว่าอยากสัมผัสสิ่งต้องห้ามมากจนหักห้ามใจไม่อยู่ ทั้งที่รู้ว่า

ต้องตาย แต่ยังคงเอาตัวกระแทกชนกับกำแพงลมตรงรอยแผ่นดินแยก ในเจ็ดวันเจ้าหญิงผู้สูงศักดิ์ต้องทำเรื่องเช่นเดิมซ้ำซากถึงหกวัน อีกฝ่ายจึงเคยสัมผัสกับ 'ชั่ววินาทีแห่งความตาย' มาแล้วไม่รู้กี่ครั้งกี่หน แต่สิ่งที่เจ้าตัวไล่ตามดูเหมือนจะไม่ใช่ความตาย เด็กสาวทราบเรื่องนี้ดีแถมใจ

'เอาร่างกายชนกระแทกโดยตรงจะเป็นยังไงนะ'

'ถึงตายนะจึ้นน้อย'

'ไม่ชนดูจะรู้ได้ยังไง'

'ไม่ต้องชนก็รู้ คนที่เคยชนตายหมดเลยนี่นา'

'ข้าหมายถึงไม่ลองชนดูจะรู้ได้ยังไงว่าเจ็บมากแค่ไหน'

พวกเธอเคยสนทนาเรื่องนี้ด้วยกัน จินตอนกลางวันสดใสร่าเริงมีชีวิตชีวาศิลปะของเธอรักและตามใจมากจนมีนิสัยไม่กลัวฟ้าไม่เกรงดิน ส่วนจินตอนกลางคืนกลับเป็นคนเงียบๆ ไม่ค่อยพูด มักแสดงท่าทีปฏิเสธผู้คน ทำให้เด็กสาวก็รู้สึกอับจนปัญญาเช่นกัน

อันที่จริงแล้วไข่ว่าจะอับจนหนทางเสียทั้งหมด ถ้าเด็กสาวยินยอมเปลี่ยนแปลงกฎเกี่ยวกับขอบเขตที่สามารถเคลื่อนไหวได้

"เจ้าฟุ้งชนมาหลายครั้งแล้ว เจ็บแค่ไหนก็น่าจะรู้ตั้งนานแล้ว"

เด็กสาวยื่นมือไปปิดเส้นผมที่ปรกหน้าผากศพ เดิมทีคิดจะช่วยปิดเปลือกตาทั้งคู่ แต่แล้วก็ลืมนึกความคิด

เธอทรุดตัวลงนั่งซ้างๆ พลังถอนหายใจยืดยาว ยูจินคนนี้เป็นแค่ตัวปลอมที่โลกจอมปลอมสร้างขึ้นมเท่านั้น อีกอย่างก็ไม่ได้ตายจริงๆ เสียหน้อยหลังจากที่เห็นศพแบบนี้มาหลายครั้ง เด็กสาวก็เลิกวิตกกังวลว่าถ้าไปเจอจินในตอนกลางคืนจะมีชีวิตอยู่หรือว่าตายกันแน่

สิ่งที่สำคัญที่สุดคืออิทธิพลที่ต่างหาก ถึงแม้เด็กสาวยังโกรธอีกฝ่ายที่บอกว่าการทุกอย่างเป็นแค่เรื่องเข้าใจผิด นอกจากนี้ยังไม่ยอมทำตามเงื่อนไขของเธอ แต่ขอเพียงหาข้ออ้างได้ก็สามารถไปหาอีกฝ่ายได้แล้ว

ไมลี ที่จริงเธอจะไปหาอีกฝ่ายเมื่อไหร่ก็ได้ เมื่ออยู่ที่นี้ เธอสามารถทำทุกอย่างได้ตามใจ ไม่จำเป็นต้องวิตกกังวลอะไรทั้งนั้น

"เงื่อนไขนั้นไม่ได้ยากเย็นเลย ไม่ได้คิดขอโทษอย่างจริงจังสินะ"

เด็กสาวที่คิดว่าตัวเองโดนบั่นหัวไม่มีทางเข้าใจเหตุผลที่อิลลิอันลูซีทำตามเงื่อนไขเธอไม่ได้ ถ้าการออกจากที่นั่นสำคัญมากขนาดนั้นก็น่าจะลงมือทำโดยไม่แหยแสบอะไรทั้งนั้นสิ อีกอย่าง แค่อิลลิอันลูซีลองตรวจสอบดูสักนิดก็จะรู้ว่าคนที่โดนฆ่าในตอนกลางคืนจะฟื้นคืนชีพในตอนกลางวัน แล้วก็จะรู้สึกชินชาได้อย่างรวดเร็ว เหมือนอย่างตัวเธอที่เห็นคนรู้จักกลายเป็นศพทุกคืน

อันที่จริงแล้วเด็กสาวเพิ่งยื่นเงื่อนไขไปแค่หนึ่งวันเท่านั้น แต่เธอไม่มีความอดทนเพียงพอ ทันใดนั้นจู่ๆ ก็ค้นพบความผิดปกติของโลกที่ปกคลุมด้วยหมอกพลังมนตร์ เด็กสาวรีบผุดลุกขึ้นยืนอย่างตกตะลึง

มันเป็นความผิดปกติที่เกิดจากระบบปกป้อง 'อิลลิอันลูซี' ของโลกใบนี้ บวกกับพลังจากภายนอกจนก่อให้เกิดช่องโหว่ชั่วคราวในอากาศ สำหรับเด็กสาวแล้วนี่เป็นสถานการณ์ที่ควบคุมไม่ได้

ช่วงวินาทีนั้นเธออยากเคลื่อนย้ายตัวไปยังตำแหน่งที่อิลลิอันลูซีอยู่มาก นั่นอาจจะเป็นจิตใต้สำนึกของ 'ซิสเกอร์' ที่ซุกซ่อนอยู่ในใจเธอก็เป็นได้

เวลาที่อิลลิซีตกอยู่ในอันตรายจะต้องปกป้องเธอ ไม่ว่าจะอย่างไรก็ต้องปกป้องเธอให้ได้

เพราะซิสเกอร์เป็นองครักษ์ของเธอ เพราะไม่ว่าซิสเกอร์จะมีข้ออ้างมากมายแค่ไหน สุดท้ายก็คาดหวังให้อิลลิอันลูซีปลอดภัยอยู่ดี

"นี่ไม่ได้รวมอยู่ในขอบเขตของความปรารถนา"

หลังจากที่เด็กสาวพยายามหักห้ามความต้องการเคลื่อนย้ายตัวไปหา แล้วก็ทรุดตัวนั่งลงอีกครั้งด้วยสีหน้าสับสน

เธอทราบดีว่าพลังภายนอกที่ปะทะกับระบบปกป้องมาจากไหน พลังที่แคสึมัลก็สามารรถถ่ายเทเข้ามาครอบงำและส่งผลกระทบต่อโลกใบนี้ มันมาจากคนเพียงคนเดียวเท่านั้น

"กระทั่งเจ้ายังหลอกลวงข้างนี้หรือ แต่เจ้าไม่น่าจะทำเรื่องแบบนี้ใช่ไหม...'ซิสเกอร์' "

16 Strange Hope ปรีศนาอัญญณี 4

ขณะที่เด็กสาวพูดพิมพ์คำกับตัวเองก็เริ่มหลับตาลงแล้วรวบรวมพลังมนตร์
เพื่อเร่งความเร็วในการซ่อมแซมช่องโหว่

(ติดตามต่อได้ในฉบับเต็ม)